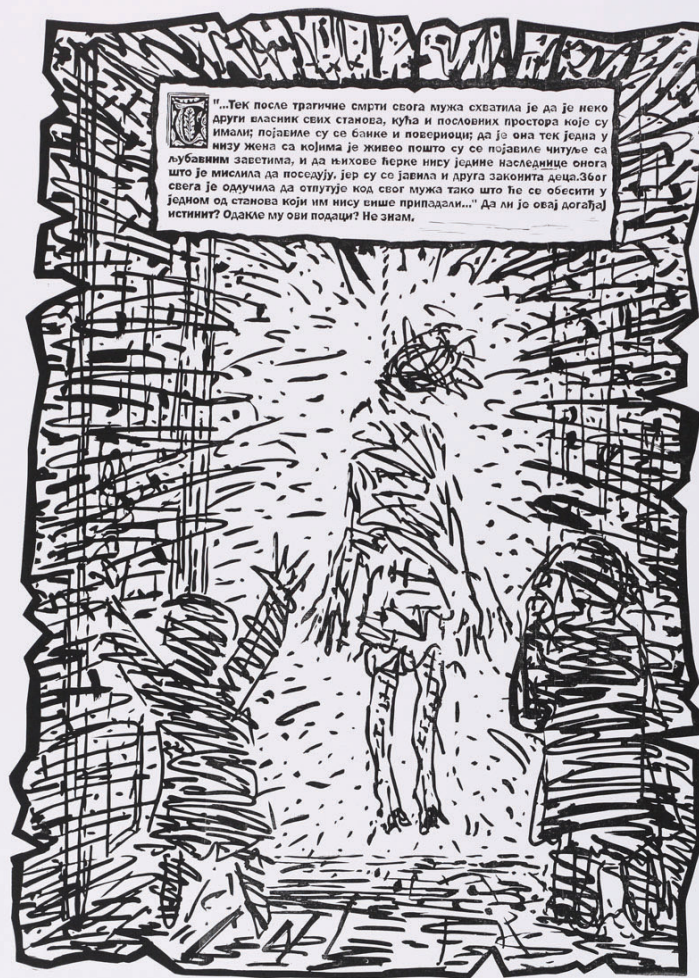

Радован Јандрић
Из дневника сеоског уметника

K...Tek posle tragične smrti svoga muža skvatila je da je neno drugi vlasnik svih stanova, kuća i poslovnih prostora koje su imali; pojavile su se banke i pozorište; da je ona tek jedna u nizu žena sa kojima je živio pošto su se pojavile čitule sa ljubavnim zavestima, i da njihove ferke nisu jedine nasleđiće onoga što je mislala da poseduju, jer su se javila i druga zakonita deca. Sve to je slučajna da otputuje kod svog muža tako što ne se obesiti u jednom od stanova koji im nisu više pripadali... Da li je ovaj događaj istinit? Ovakve mu ovi podaci? Ne znam.

10. Oktobar 10. oktobra 1999. godine. Jovanović B. 2012.

Радован Јандрић
Из дневника сеоског уметника

Продајна галерија "Београд"

јул 2013.

Прва сазнања о „Дневнику...” добио сам на породичној слави када ми је даљи рођак споменуо између залогаја меса и пића да је у његовом селу умро загонетном смрћу њихов сеоски уметник. Начин на који је причао о том догађају као нечем крајње ружном и безначајном натерао ме је да цео разговор брзо заборавим. Још је један разлог постојао, а то је да се и сам помало бавим уметношћу. После неког времена јавио ми се телефономи након распитивања о здрављу и породици споменуо је да има нешто од оног лудака, неку свеску, шкработине и ако ме то занима донеће ми је првом приликом. Током разговора сам сазнао детаље о тој драматичној ноћи кад су му комшије провалиле у кућу и нашле његово тело у стању распадања. Биле су ту гомиле смећа, мачака, пацова, змија, паса и свих ужаса који су населили кућу обраслу у коров. После првог шока и изношења тела људи су махиално почели избацивати смеће из куће. Неко је упалио ватру. Привучено пламеном скупило се цело село. Сви су некуд јурили, нешто носили, викали и бацали у ватру. Замислио сам ватру која гута све што је годинама стварано и уношено у кућу. Високи пламен гутао је слике, намештај, цртеже, папире, коров а понекад се осећао смрад загорелог меса од пацова и змија које нису успеле да умакну. Схватио сам да му је тада крај ватре жена гурнула у руке неку књижуру, нешто гадно и влажно, и да је то у ствари оно шта он жели мени да донесе. Нисам ни прихватио, а ни одбио поклон јер су ми се током разговора пред очима смењивале слике смрада, срушене куће, печених пацова и жаба и људи који журе и износе његове ствари. Много брже него што сам очекивао дошао је рођак и донео плаву карирану пластичну кесу и ставио је на сто. Први пут сам осетио знатижељу и попут детета сам желео да оде што пре и да на миру могу погледати свој изненадни поклон. Морам признати да даљи разговор нисам слушао и да сам аутоматски одговарао и постављао питања. Све време сам зурio у оно што се назирало унутар кесе, чак ми се у једном тренутку учинило да се све покренуло као клупко змија. Коначно сам остао сам. Осетио сам тишину, умор у леђима и убрзане откуцаје срца. Плашио сам се да ставим руку унутар кесе као да ће ме нешто угристи за прсте. Скупио сам храброст и извадио оно што ми је донео рођак. На први поглед била је то велика књига неправилног облика као да је тесана секиром. Први додир склопљених очију и осећај да ми је садржај познат. На корицама у невешто нацртаном златном раму писало је „Мој дневник”, а испод тога у загради (моји одговори). Отварам га и видим да је то у ствари имитација књиге и да је тамо где су требале бити странице била шупљина у којој су се налазили различити папире. Биле су то скице, идеје, записи, неки разумљиви а неки не, али је мало њих било у добром стању. Преплавили су ме осећаји које до тада нисам имао. Каква је то велика авантура била! Моја бедна мрачна собица се преворила у светлу велику библиотеку где су на храстовим полицама стајали томови старих књига у кожним повезима. Мали ручно склепани сто на ком сам ја понекад правио забелешке и скице издужио се у тамни сто од ораховине са месинганом лампом на средини. Осетио сам на себи топлину меканог кућног мантила од кашмира, у џепу је куцао златан сат са ланцем, а крај ногу је дахтао мој верни пас. У бифеу ретка пића; цигарете и томпуси; чоколадне бомбоне; миришљави штапићи; музика барока; топлина камина; слатки дремеж након љубавног чина; велике уљане слике са сценама из лова и послуга која радосно ишчекује да испуни све моје жеље. Све је било ту, одједном у истом тренутку и на истом месту. Хођао сам по највишим врховима и пузао по најдубљим понорима. Прелетао сам земље и континенте. Пливао преко мора и океана. Борио сам се са хиљадама страшних звери. Волео и мрзео гомилу жена. Обузео ме је као прва љубав и знао сам да ћу остатак живота провести у покушају да га сачувам од

заборава. Мислио сам да је најбољи начин да књигу однесем до градских галерија и критичара. Веровао сам да ће они бити пресретни што су добили такво благо и да ће се трудити да га представе у најбољем светлу. Да ли треба да кажем да од тога није било ништа? Апсолутно никога није интересовало то „смеће”. Остао сам само ја као последња могућност да покушам да све то сачувам. Знао сам вредност „Дневника”, али нисам био сигуран у своје могућности и то ме је плашило. Донео сам одлуку да прву количину скица и записа сачувам тако што ћу их фотокопирајући увећати, пренети на линолеум а затим резати и штампати. Трудио сам се да оне уништене делове скица или цртежа допуним имитирајући његов рукопис. Негде сам уз његове коментаре додао и своје верујући да ми он неће замерити на томе. Био је то дуг и мукотрпан посао око резања и штампања, али и страха око тога да ли сам успео у својој намери. Ја се надам да нећете бити строги критичари и да ми нећете замерити јер сам ја био само спона између њега и вас, а то признаћете и није нека велика заслуга. Верујте ми да сам уложио све своје скромно знање да бисте ви осетили бар део оног усхићења које сам ја осетио током рада на „Дневнику”. Сам назив „Дневник сеоског уметника” је мој и изражава поштовање према ономе који је аутор свега. Дубоко верујем да ћу наћи снаге и начина да вам покажем све оно што је остало од његовог опуса јер ми се чини да ћу тек тада моћи бити миран и спокојан а знам да је то дуг и неизван пут. Још једна нова авантура коју тако жељно ишчекујем.

29.08.2012.

10. kvarex . iz dvanaest serijah umetnika M. Jandrić London 2012

10. kvarex . iz dvanaest serijah umetnika J. Jandrić London 2012

U... u prizemlju trokatne kuće koja je imala i tri velika
 diverzila razdvojena metalnom ogradom nastao se restoran.
 Bio je to *cafe-bar „HAVILON“* u čijem sklopu su bile: tri
 kćerke baite sa suncobranima i stolicama od bambusa
 metala i plastike, tri sale za ručavanje ukrašene gipsanim i drvenim
 bajinama, dva goste, jedan konobar, jedan ogromni pas i u tanku
 uramljena fotografija mrazoljne gazdine ćerke koja je umrla u timu
 od prevelike doze heroina...”

10. prosinac 2012. iz časopisa "Sve je jasno" / 1. prosinac 2012.

S... Samo ja pitam: današnja koda će ljudi shvatiti ovu očituu mog dela. Znam da
 će onda rui ščeti samo mene, Radio i TV stanice, reporteri i novinari zbog in-
 terakcije i pitanja o svlačim trenutku mog života: čuvene galerije zbog velike re-
 transparentne; slavni kritičari će se utrljavati da dokažu genijalnost tvogkog mog poteza i
 moći. Nudiće se banalnošne sume na svetlim slikama sa moje slike, govore ili ce-
 kvaju, a ja im svima jasno poručujem, da nikada, nikada neće dobiti ništa i da svi zaje-
 dno mogu da mi popuše... Ovo je izvod iz dnevnika izložbe umetničke koji je pronal-
 žen u njoj njegovog uzglavlja koda sa komične prevale u lađu privučeno zvrzdom ras-
 podnutog tela. Sve mi je jasno, samo ne znam otkud tolika ograničeni.

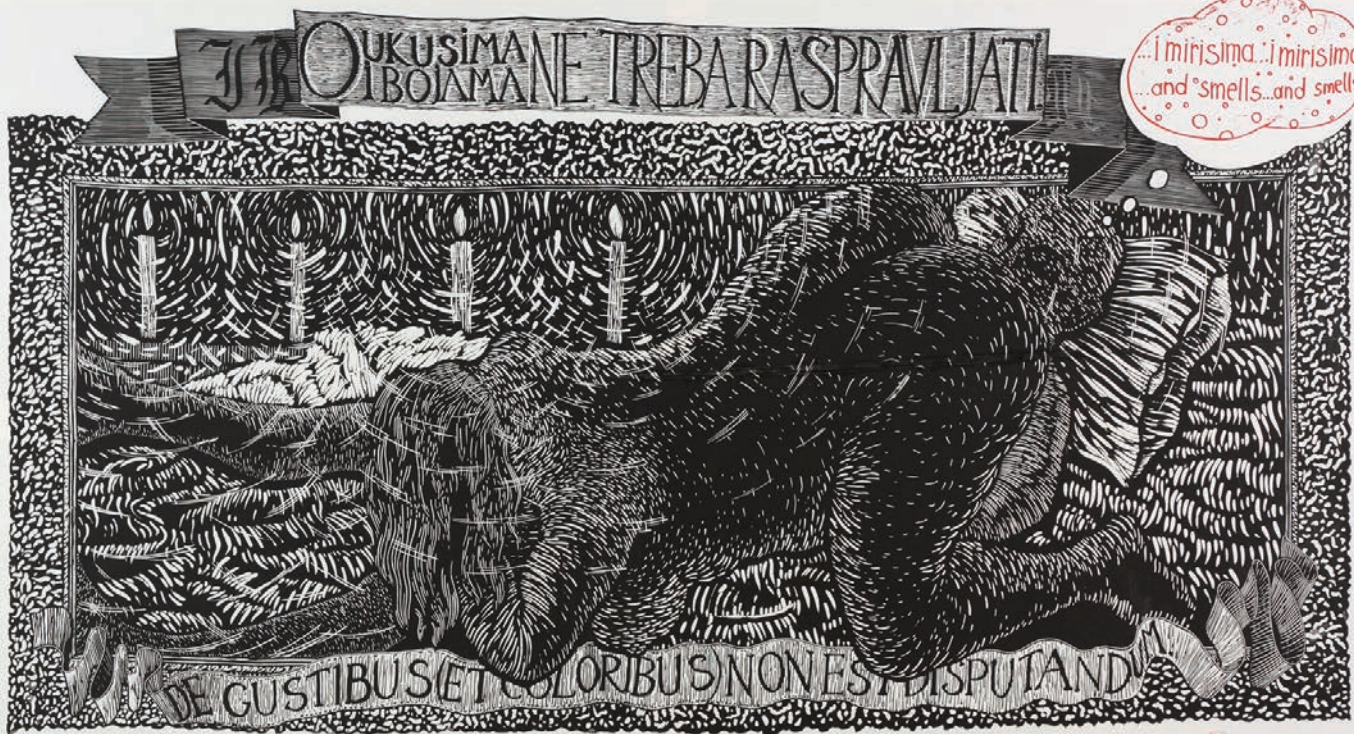
10. prosinac 2012. iz časopisa "Sve je jasno" / 1. prosinac 2012.

A.O. LINOREZ = Learn to be satisfied with just a little -

July 2012

A.O. LINOREZ - There is no disputing about tastes and colours =

JLM 2012

A.O. LINOREZ : TO GIVE IS DIVINE, TO RECEIVE IS HUMAN: *Lin* 11:2011.

На малом згужваном папирићу који је очигледно био део неког пројекта или изложбе записане су следеће речи.

„...Ову изложбу посвећујем: Свима онима који желе вриштати, а живот проводе у тишини! Свима онима који желе трчати, а живот проводе непокретни! Свима онима који желе гледати, а живот проводе у тами! Свима онима који жуде за љубављу, а окружени су презиром! Свим пониженим и увређеним! Свима њима без обзира на веру, боју коже, богатство и моћ у нади да ће им бар мало помоћи у њиховом болу!...”

Аутор није навео о којој је изложби реч, па сам ја дао себи за право да преузmem све ово и искористим за ову изложбу. Сигуран сам да би и он прихватио ово објашњење, надам се да ћете и ви, јер све ово радим само зато да сачувам „Дневник” од пропадања и заборавља.

29.08.2012.

Радован Јандрић

Рођен је 19. Маја 1954. године, у Обровцу.
Завршио је Академију ликовних уметности у Загребу 1980. Године, у класи професора Анте Кудуза. Постдипломске студије завршио је на Факултету ликовних уметности у Београду 1983. Године у класи проф. Марка Крсмановића. Редован је професор на Академији уметности у Новом Саду на предмету графика с технологијом. Учествовао је на многим колективним изложбама и бијеналима у земљи и иностранству.

САМОСТАЛНЕ ИЗЛОЖБЕ

- 2013. Изложба Графика, Галерија "Архив", Панчево
- 2012. Изложба графика, Културни центар Новог Сада, Нови Сад
- 2010. Изложба графика, Галерија „Злати Ајнгел“, Вараждин, Хрватска
- 2008. Изложба слика, графика и цртежа, „Ликовни сусрет“, Суботица
- 2008. Изложба графика, Галерија „Златно око“, Нови Сад
- 2008. Изложба графика, Галерија Културног центра, Нови Сад
- 2008. Изложба цртежа, Галерија „Табло“, Нови Сад
- 2008. Изложба слика, Галерија Војвођанске банке, Нови Сад
- 2007. Изложба графика, Галерија „Норд - Ист“, Стразбур, Француска
- 2007. Изложба графика, Галерија „Норд - Ист“, Париз, Француска
- 2006. Изложба графика, Галерија „УЛУВ“ Нови Сад
- 2005. Изложба слика, Музеј савремене ликовне уметности, Нови Сад
- 2004. Изложба слика, Галерија Зуске Медвеђове, Бачки Петровац
- 2004. Изложба слика, Галерија дворца Дунђерски, Кулпин
- 2002. Изложба графика, Галерија „Графички колектив“, Београд
- 2000. Изложба графика, Галерија Културног центра, Сомбор
- 2000. Изложба графика, Галерија „Војводина“, СПЕНС, Нови Сад
- 2000. Изложба графика, „Савремена галерија“, Зрењанин
- 2000. Изложба графика, Галерија „Јован Поповић“, Опово
- 1994. Изложба графика, Галерија „БУК“, Стразбур, Француска
- 1994. Изложба графика, Галерија „Хол“ Академије уметности Нови Сад
- 1994. Изложба цртежа, Галерија „Мали ликовни салон“, Нови Сад
- 1992. Изложба графика, Галерија „Графички колектив“, Београд
- 1986. Изложба графика, Галерија „УЛУВ“, Нови Сад
- 1983. Изложба графика, Галерија „Графички колектив“, Београд
- 1982. Изложба графика, Галерија „Владимир Назор“, Загреб
- 1981. Изложба графика, Галерија „Блатно“, Бачки Петровац
- 1980. Изложба графика, Галерија „Студентски град“, Нови Београд

ИЗЛОЖБА РЕАЛИЗОВАНА СРЕДСТВИМА
СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА КУЛТУРУ ГРАДА
БЕОГРАДА

ИЗДАВАЧ
ПРОДАЈНА ГАЛЕРИЈА «БЕОГРАД»
Косанчићев венац 19, Београд, Србија
Тел/факс 011 30 33 923
Тел 011 32 87 325
pgb.gal@sbb.rs
www.galerijabeograd.org

За издавача
Михаило М. Петковић, директор

Кустос
Јелена Кривокапић

Уредник издања
Драгица Вуковић

Уметнички савет
Олга Јанчић
Бранко Раковић
Александар – Лека Младеновић
Горан Десанчић

Текст у каталогу
Радован Јандрић

Дизајн
Жолт Ковач

Штампа
ГРИД студио, Београд

Тираж
150 примерака

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

76.071.1:929 Jandrić R.(083.824)
76(497.11)"19/20"(083.824)

ЈАНДРИЋ, Радован, 1954-

Радован Јандрић : из дневника сеоског уметника : Продајна галерија
"Београд", јул 2013. / [текст у каталогу Радован Јандрић]. - Београд : Продајна
галерија "Београд", 2013 (Београд : Грид студио). - [12] стр. : илустр. ; 22 x 22 цм

Тираж 150. - Слика уметника и биографски подаци о њему: стр. [11].

ISBN 978-86-6141-049-9

а) Јандрић, Радован (1954-) - Графике - Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 199543052

Све графике су формата 100x70cm или 70x100cm,
рађене у техникама линорез или ситоштампа.

Пријатељ галерије
ПОДРУМ РАДЕНКОВИЋ
1854

40. broje ... Z. dnevnik ... 2012

www.galerijabeograd.org